

[Samuelson.]

samfundsmæssige. Der får Ålborg en vældig chance for at være foregangsby; jeg håber, at planlægningsgruppen i Ålborg vil være sig sit ansvar bevidst.

Hr. Orla Møller mente, at det i og for sig ville være rimeligt, at man fik lejlighed til at gå mere i detaljer med disse ting i uddannelsesudvalget. Det har vi kunnet gøre hele tiden, da uddannelsesudvalget selvfølgelig har ret til at stille ministeren de spørgsmål, vi har brug for at få besvaret. Men jeg vil gerne tilslutte mig hr. Orla Møllers idé om, at der måske lige er et par problemer i forbindelse med Ballerup; som det kunne være ønskeligt at få drøftet i uddannelsesudvalget.

Jeg mener ikke, at man kan lægge mere i Lundtofte, end man har gjort, og derfor går vi i mit parti ind for Ballerupløsningen. Det er i sig selv meget at have omkring 2.000 mennesker beskæftiget inden for samme uddannelsesområde på ét bestemt sted. Det kan allerede nu give miljømæssige problemer, og derfor er der bestemt ingen grund til at gøre det større. Derfor vil vi pege på Ballerupløsningen. Men på den anden side må vi mene, at det må gå stærkt efterhånden, for når man ser den bygningskapacitet, man har ude omkring i landet, og ser de moderne bygninger, kan vi ikke være bekendt, at Københavns teknikum har forhold som i øjeblikket.

Morten Lange: Jeg kan også slutte mig til takken for ministerens redegørelse. Den løser så sandelig ikke alle problemerne; og mange af dem er under fortsat og, skal vi sige lidt vanskelig bearbejdelse. Harmonisering er ikke nogen særlig enkel proces. Hvad angår de mere principielle spørgsmål herom, skal jeg blot nævne, at jeg synes, hr. Orla Møller gav en fortrinlig oversigt over de udestående problemer, og det skal jeg derfor ikke gentage. Jeg forventer ikke, at ingeniør-ABC'en bliver realiseret på nul tid, men jeg vil håbe, at man relativt hurtigt må komme frem ikke blot til en løsning i form af lykkelige betænkninger i harmoni, men også til samstemmighed om, at de forskellige parter, der skriver under på disse betænkninger, mener det samme med det, der står, hvilket dog vil være prisværdigt, og at

disse ting må blive ført ud i livet så hurtigt som praktikabelt.

Specielt adgangskursernes omlægning synes jeg er en værdifuld nydannelse, og jeg vil håbe, at denne nydannelse må smitte af. Formlen for disse adgangskurser vil nok være den, at man får den nødvendige forøgede forkundskab serveret ikke som på det nuværende adgangskursus, hvor man i vid udstrækning er blevet hensat til drøvtyggenes rige, hvilket formodes at være mindre inspirerende. Jeg vil tro, at den tendens, som forsigtigt er begyndt, og som bør føres videre ved at åbne de højere læreanstalter for et betydeligt bredere spektrum, end det i øjeblikket er tilfældet, vil kunne fremmes, hvis vi udbygger undervisning af adgangskurstypen, sådan som det nu er påtænkt. Jeg plejer at beskrive det som servicestationer, hvor man kan gå hen og få tænket nogle fag op, som man har for lidt af, inden man skal give sig i kast med et fagligt studium, hvor forkundskaber i de pågældende fag er nødvendige.

Hvad angår det andet og vel egentlig kernespørgsmålet og årsagen til, at redegørelsen afgives, nemlig spørgsmålet om Københavns teknikums udflytning til Ballerup, kan man sige, at denne havre ikke har været udpræget enårig flyvehavre. Det er adskillige år siden, vi behandlede spørgsmålet her i tinget, og hvis jeg ikke havde vidst bedre, havde jeg såmænd troet, at huset havde stået på grunden for længst. Men der er altså et stykke vej, fra man sår til man høster, når det er den slags bygninger, det drejer sig om.

I mellemtiden har der rejst sig en række problemer. Hvis vi nu skal være meget tilbageskuende — hvad man jo har lov til, så man kan konstatere, hvor man har været mindre klog tidligere — må vi vel erkende, at i dag ville vi ikke have accepteret et Lundtofteprojekt for Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi, sådan som det faktisk nu er ført ud i livet. Vi ville formodentlig nu have tænkt i centertanker og ment, at en så ensidig læreanstaltkoncentration, som der er tale om, ikke ville været nogen lykkelig løsning. Vi havde formodentlig flyttet en del af Københavns universitets fysik- og kemiundervisning til Lundtofte, vi havde måske gjort helt andre